

ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

Some factors to Mastery of Pratomsueksa 6 Students
in Roi-et Educational Service Area Zone 2

พงษ์เทพ ปลื้มใจ¹
วิรัตน์ พงษ์ศิริ²
ไพบุลย์ บุญไชย³

บทคัดย่อ

ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความสามัคคี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ใหม่ ๆ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แรงจูงใจในการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ความฉลาดทางอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 360 คน ปีการศึกษา 2554 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .303 ถึง .590 และมีความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .937 และแบบวัดปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนความฉลาดทางอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .281 ถึง .614 และมีความเชื่อมั่นของแบบวัด ตั้งแต่ .712 ถึง .821 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

¹ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สูงสุดคือ แรงจูงใจในการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .840 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ต่ำสุดคือ การส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .676

2. ปัจจัยที่มีอำนาจในการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน (X_4) การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .895 มีค่าอำนาจการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (R^2) ได้ร้อยละ 80.10 ซึ่งสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ตามลำดับได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .598 + .306 X_1 + .177 X_4 + .165 X_2 + .173 X_3$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .379 Z_1 + .212 Z_4 + .185 Z_2 + .205 Z_3$$

โดยสรุป แรงจูงใจในการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าของตนเอง และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กได้มีคุณลักษณะของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

คำสำคัญ : ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน, แรงจูงใจในการเรียน, ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน, การเห็นคุณค่าของตนเอง, การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, ความฉลาดทางอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ABSTRACT

Mastery is a factor causes persons to originate skills in self-learning and to be able to search answers by themselves, to be responsible and disciplinary, to have unity and higher learning achievement, to generate development in analytical thinking and creative thinking abilities, and to generate new knowledge. The purposes of this study were : 1) to examine the relationship between variables of learning motivation, self-esteem, Child Center, classroom interaction, emotional Intelligence and social support from the family and mastery ; and 2) to construct a model of relationships of the factors affecting mastery Pratomsueksa 6 Students in Roi-et Educational Service Area Zone 2. The sample consisted of 360 Pratomsueksa 6 students attending schools under the Office of Roi-et Educational Service Area Zone 2, in the academic year 2011, obtained using the multi-stage random sampling technique. Two tools were used for data collection. The first one were : 5 rating scale mastery with totally 50 items, with discriminating powers (r) ranging .303-.590 and a reliability of .937, and types of the instrument used in this study were : 5 rating scale inventories on factors related to mastery with totally 50 items in 6 aspects, comprising learning motivation, self-esteem, child center, classroom interaction, emotional Intelligence and social support from the family with discriminating powers (r) ranging .281 - .614 and a reliability of .712 - .821. The statistics used for analyzing the collected data were mean, percentage, standard deviation and stepwise multiple regression analysis.

The results of the study were as follows:

1. Predictors all is positively related to mastery. Students in Roi – et Educational Service Area Zone 2 Statistically significant at the .01 level predictors. That are associated with mastery Students in Roi – et Educational Service Area Zone 2 maximum. What is the learning motivation. The correlation coefficient was .840 predictors that are associated with mastery Students in Roi-et Educational Service Area Zone 2. **What is the** social support from the family. The correlation coefficient was .676.

2. The factors with predicting powers were learning motivation (X_1), classroom interaction (X_4), self-esteem (X_2), and child center (X_3) respectively with multiple correlation coefficient (R) was .895 and predicting power of

mastery (R^2) at 80.10 percent. Predictive equations of mastery could be constructed in raw-score and standard score forms as below :

Regression equation in the form of raw scores.

$$Y' = .598 + .306 X_1 + .177 X_4 + .165 X_2 + .173 X_3$$

Regression equation in standard scores.

$$Z'_Y = .379 Z_1 + .212 Z_4 + .185 Z_2 + .205 Z_3$$

In conclusion learning motivation, self-esteem, classroom interaction, child center, the teachers should promote and develop students to have positive. Also, parents should emotional Intelligence and social support from the family for children to develop their mastery ability.

Keywords : Mastery, comprising learning motivation, self-esteem, child center, classroom interaction, emotional Intelligence and social support from the family.

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3-5)

คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนที่ควรส่งเสริมให้รักการเรียนรู้ ชอบศึกษาหาความรู้ และตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่รอบตัว อยากรู้อยากเห็น เสาะแสวงหาความรู้ มีวิจารณ์ญาณ เลือกตัดสินใจ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดหาเหตุผล คิดจินตนาการ ประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ เกาะติดสถานการณ์ รู้จักซักถาม ค้นหาคำตอบ กระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ด้วยการ

ติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ในแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สามารถปรับตนเองให้ทันสมัย ทันยุคทันเหตุการณ์ ทันโลก และทันต่อความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมการเรียนรู้ ได้อย่างมีความสุข (อารี พันธุ์ณี. 2545 : 15) นอกจากนี้คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน ยังเป็นลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งที่สร้างศักยภาพ ในการนำชีวิตไปสู่ความสำเร็จเป็นคุณลักษณะที่พบเห็น โดยทั่วไปในแถบประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกแต่แทบ จะไม่มีในสังคมไทย รากฐานความรู้ของคนไทย จึงอ่อนแอไม่สามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะ วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ไม่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่นิยมอ่านหนังสือติดตัวไปไหน ๆ เหมือนคนต่างชาติที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้วยการนำหนังสือติดตัวไปด้วยทุกสถานที่ทุกเวลา (วิชาญ อัครวนสกุล. 2545 : 14) ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความสำคัญและสมควรอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้เกิดกับตัวผู้เรียน เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน เป็นการกระตุ้นการใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการอยากรู้อยากเห็นตลอดชีวิต ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความมานะพยายาม มีความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมความเชื่ออำนาจในตน ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้น มีความพยายาม และมีเหตุผล ส่งเสริมการมุ่งลักษณะอนาคต ส่งเสริมให้มีการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ผู้วิจัยได้เห็นปัญหาการส่งเสริมความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทำให้สนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ อันได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ความฉลาดทางอารมณ์และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร เพื่อนำมาพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เพื่อจะให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไปช่วย ในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เยาวชนของชาติเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 5,861 คน จากโรงเรียนจำนวน 340 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 360 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรพยากรณ์ได้แก่

- 3.1.1 แรงจูงใจในการเรียน
- 3.1.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง
- 3.1.3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.1.4 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน
- 3.1.5 ความฉลาดทางอารมณ์
- 3.1.6 การส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 8 ด้าน จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .303 ถึง .590 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .937
2. แบบวัดปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 6 ด้าน จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้านที่ 1 ถึงด้านที่ 6 ตั้งแต่ .281 ถึง .614 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ด้านที่ 1 ถึง ด้านที่ 6 เท่ากับ .712 ถึง .821

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอรับหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้บริหารของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเดินทางไปยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยเสนอต่อผู้บริหารของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือจากสถานศึกษา และนัดวันเวลาที่ จะเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแล้ว คัดเลือกแบบสอบถาม และแบบวัดที่สมบูรณ์ นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาตัดสินเป็นรายข้อ แล้วเลือกข้อที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนสอดคล้องกัน โดยหาค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่วัด

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวม

1.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

2. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ และสร้างสมการพยากรณ์ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์

3.2 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยการใช้ค่าเอฟ (F - test)

3.3 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยการใช้ค่าที (t - test)

3.4 สร้างสมการพยากรณ์ความไม่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความไม่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 สรุปได้ ดังนี้

ตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับด้านปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .803 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองกับด้านการส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .622

ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์ทุกตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์สูงสุด คือด้านแรงจูงใจในการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .840 และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ต่ำสุด คือ การส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .676

2. สมการพยากรณ์ปัจจัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนได้ดี คือ แรงจูงใจในการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน (X_4) การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (X_3) สร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .598 + .306 X_1 + .177 X_4 + .165 X_2 + .173 X_3$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .379 Z_1 + .212 Z_4 + .185 Z_2 + .205 Z_3$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ประเด็นที่น่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นำมาอภิปรายผลเรียงจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน จนถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ การส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว ดังนี้

1.1 แรงจูงใจในการเรียน สัมพันธ์ทางบวกการความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนคนใดที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูง มีแนวโน้มว่าจะเป็นคนที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะแรงจูงใจในทางเรียนหมายถึงคุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้สึกรู้สึกว่าต้องการ หรือสนใจที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนอันเนื่องมาจากการถูกกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก บุคคลรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่ตนต้องการดังจะเห็นได้จาก กิลฟอร์ด (Guilford. 1968 : 39) ที่อธิบายว่าลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ เป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ประารถานที่จะทำให้กิจการนั้นให้สำเร็จมีความเพียรพยายาม ได้แก่ ความอดทนมีมานะที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ มีความเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะยากเพียงใดก็ตาม ก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทศพร อันสงคราม (2545 : 47) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยได้แก่ เป้าหมายในอนาคต เทคนิคและวิธีสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวโน้มว่าจะมีคุณลักษณะของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน โดยครูคอยให้คำปรึกษาและกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียน บริเวณในโรงเรียน และนอกโรงเรียน นักเรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมที่ตนสนใจและมีความถนัดอย่างมีความสุข ได้ลงมือปฏิบัติจริงสอดคล้องกับสภาพจริง และสามารถนำความรู้ที่ได้มาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ ดริสโคล (Driscoll. 1994 : 78) อธิบายว่าจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับการเรียนการสอนที่ผู้อื่นออกแบบให้เท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นในการกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียน และวิธีการที่จะทำให้ความต้องการเหล่านั้นสัมฤทธิ์ผลด้วย และสอดคล้องกับ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 11) ได้อธิบายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.3 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนกับครูและกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันด้วยดี มีแนวโน้มว่าจะมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะว่าปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมการลงมือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ฟังพวาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างมีความสุขในการเรียนรู้ ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นการให้

1.4 การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนคนใดที่เห็นคุณค่าของตนเองสูง มีแนวโน้มว่าจะมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะการเห็นคุณค่าในตนเองคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เกิดขึ้นมาจากการตัดสินค่าของตนเองในเรื่องของการพึ่งตนเอง ยอมรับตนเองว่ามีคุณค่าเป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป ทั้งในด้านความสามารถทางสติปัญญา ด้านร่างกาย ในการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงได้ดี สามารถแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นคนมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี สอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 45) อธิบายไว้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนมีคุณค่ามีความเข้มแข็ง มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับปรีชา ธรรมมา (2547 : 48) อธิบายไว้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลเห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าในตนเอง ว่าเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ความร่วมมือช่วยเหลือเวลาที่ทำงานร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิบัติตัวที่ดีกับเพื่อน ๆ การมีทัศนคติที่ดี

ต่อเพื่อน ๆ และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ด้วยความรัก ความสามัคคี เพื่อให้ เกิดความสำเร็จด้านการเรียน สอดคล้องกับ เบอร์โล (จิตรัฐิกานต์ สบายจิตร. 2542 : 9 ; อ้างอิงมา จาก Berlo. 1960 : 129) อธิบายไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์เป็นความพยายามของสังคมต่อกันด้วย ซึ่งอาจ กล่าวได้ว่าได้ว่าปฏิสัมพันธ์ก็คือกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคลนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับพรณี ช. เจนจิต (2538 : 253) อธิบายไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนหมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับ นักเรียน โดยครูมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนบรรยากาศในชั้นเรียนควรมีลักษณะผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดให้เด็กรู้สึกว่าเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับเขา

1.5 ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มี แนวโน้มมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะ ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถ ของบุคคลที่จะตระหนักรู้ในอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น สามารถปรับสภาพอารมณ์ ควบคุม แยกแยะ ประเมินค่า จัดการอารมณ์ของตนเอง แสดงออกทางอารมณ์และการกระทำของตนเองไปสู่พฤติกรรมที่ เหมาะสมได้อย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนการสร้างสัมพันธภาพและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ ซาโลเวย์ และเมเยอร์ (Salovey and Mayer. 1995 : 185-211) อธิบายไว้ว่า ชาวอเมริกันเป็นความสามารถของบุคคลตระหนักรู้ในความคิด ความรู้สึก และภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นกับตนและผู้อื่น ๆ ได้ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตน ทำให้สามารถชี้นำความคิด และการกระทำของตนได้อย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งการทำงานและการดำเนินชีวิตโดยมีสัมพันธภาพที่ดี กับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สวินีย์ วีระพันธุ์ (2546 : 85-90) ได้พัฒนาและ ตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,000 คน ผลการศึกษาพบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความฉลาดทางอารมณ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยด้วยตัวแปรแฝง 6 ตัวแปร ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ เพศ บุคลิกภาพ การอบรมเลี้ยงดู การสื่อสารภายในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี และพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพล ทางตรงต่อความฉลาดทางอารมณ์ คือ บุคลิกภาพของนักเรียน การสนับสนุนทางสังคม การสื่อสาร ภายในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูตามลำดับ

1.6 การส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการ ส่งเสริมทางสังคมจากครอบครัวด้วยดี มีแนวโน้มมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย เพราะว่า การ สนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านอารมณ์ สิ่งของ ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เงินทอง แรงงานจากครอบครัวอันได้แก่ บิดามารดา และ ญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองและเกิดความรู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่ง ของครอบครัว สอดคล้องกับ วอทแมน (มุกข์ตา ผดุงยาม. 2547 : 74 ; อ้างอิงมาจาก Wartmaan.

1984 : 25-34) อธิบายไว้ว่าการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวช่วยกระตุ้นให้รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดแรงจูงใจและสามารถเผชิญปัญหาได้ดี ช่วยให้สามารถแสวงหาความรู้ต่าง ๆ และสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนาท เนติพัฒน์ (2550 : 101) ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้จากผู้ปกครองส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรที่ตีในการพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าของตนเอง และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่าเท่ากับ .895 ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ เท่ากับ .801 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 80.10 เรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดโดยดูที่ค่าเบต้า (β) อธิบายได้ดังนี้

2.1 ด้านแรงจูงใจในการเรียน สามารถพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ดีที่สุด จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนคนใดที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่ตนต้องการซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 402) พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะมีลักษณะเป็นผู้มีความกล้า มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับผลของการตัดสินใจของตนเอง มีความสามารถในการคาดผลล่วงหน้า

2.2 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน สามารถพยากรณ์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ดีรองจากแรงจูงใจในการเรียน จากการศึกษาพบว่า ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ถ้าครู และนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน เพราะปฏิสัมพันธ์เป็นการติดต่อสื่อสารที่เกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคล ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ทั้งทางร่างกาย ทางวาจา และทางจิตใจ โดยการที่ได้ลงมือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยมุ่งเน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือเวลาทำงานร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิบัติตัวที่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อน ๆ ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับตัวนักเรียนเอง ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนดีด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ พรธณี ช.เจนจิต (2538 : 253) พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อน โดยครูมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนบรรยากาศในชั้นเรียนควรมีลักษณะผ่อนคลายไม่ต้องเครียดให้เด็กรู้สึกว่าเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับเขา

2.3 ปัจจัยที่สำคัญและส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อีกปัจจัยหนึ่งคือ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากหลากหลายกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดโดยผู้เรียนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมทางการศึกษา การได้ลงมือปฏิบัติจริง ครูเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะให้ความรู้อย่างเดียว เป็นผู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นกัลยาณมิตรสำหรับนักเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข นักเรียนก็จะมีคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ดริสโคล (Driscoll. 1994 : 78) พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับการเรียนการสอนที่ผู้อื่นออกแบบให้เท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นในการกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียน และวิธีการที่จะทำให้ความต้องการเหล่านั้นสัมฤทธิ์ผลด้วย

2.4 การเห็นคุณค่าในตนเองก็เป็นปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง ความสามารถ ประสิทธิภาพในการทำงาน มีความภาคภูมิใจในตนเอง พึงพอใจในผลการเรียน รู้สึกว่าตนเองเป็นที่รักของคนในครอบครัว และรู้สึกว่าตนเป็นคนดีของสังคมก็ยิ่งจะทำให้เกิดคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูงยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 45) พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูง มีคุณค่า มีความเข้มแข็งมีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. การศึกษาศักยภาพของเด็กไทยระยะที่ 1 (พ.ศ.2540). กองวิจัยทางการศึกษารวมวิชาการ, 2540.
- ทศพร อ้นสงคราม. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- จิตรฐิกานต์ สบายจิต. สัมพันธ์ภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ปรีชา ธรรมา. “การเห็นคุณค่าในตนเอง” วารสารวารสารนุกรมศึกษาศาสตร์. 32(4) : 48–53, เมษายน, 2547.
- พรรณี ช. เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อนแถมมี จำกัด, 2538.
- สุชา จันทน์อม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2529.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2542.
- วิชาญ อัครวนสกุล. “การใช้เวลาว่างที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่น,” วารสารวิชาการ. 5(11) : 14. พฤศจิกายน, 2545.

- อารี พันธุ์ณี. “จากการสอนสู่การจุดประกายความใฝ่รู้” การศึกษา กทม. 26(1) : 19, 2543.
- Driscoll, Marcy P. Psychology of Learning for Instruction. Needham Heights, MA : Alyn & Bacon, 1994.
- Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw–Hill Book Company, 1968.
- Kaplan Luois. Mental Health and Human Relation in Education. New York Harper and Brothers, 1959.
- Maslow, A.M. Motivation and personality. New York : Harper and Row, 1970.
- McClelland, David c. The Achievement Society. New York, : The Free Press, 1961.
- Mussen ; et al. Child Development and Personality. 3rd ed. New York : Harper And Row, 1969.
- Oberteuffer, Delbert. School health education. New York : Harper And Brethers,1954.